

Největší pozvání

Láskyplný dopis od Boha

WERNER GITT

Největší pozvání

Láskyplný dopis od Boha

Koho by nepotěšil osobní dopis s pozváním plným lásky? Víte, že Bibli můžeme označit za takový dopis od Boha? V této knize Bůh vyslovuje pozvání zcela zvláštní povahy.

O pravdivosti Bible se občas vedou vášnivé diskuse. Každá debata o původu a povaze Bible zůstává ale bezcenná, pokud nás Boží slovo osobně neosloví. I běžnému čtenáři Bible je hned nápadné, že celý Nový zákon má charakter dopisů. Z celkového počtu 27 knih se jich 21 už svým názvem prezentuje jako dopis: např. Listy Korintským, Listy Timoteovi, List Jakubův. Jak vyplývá z prvních veršů Lukášova evangelia a Skutků apoštolských, i tyto knihy jsou psány jako dopisy. Dokonce i poslední kniha Bible obsahuje několik krátkých dopisů, známých jako listy církvím (Zjevení 2 a 3). Není to určitě žádná náhoda, že je nám evangelium o Ježíši Kristu sdělováno především ve formě dopisů. Dopis není nějaká odměřená sbírka vzorečků nebo nudný zákoník, žádná suchopárná

učebnice nebo nějaký lexikon, který za sebou jen řadí nudná fakta. Dopis je tou nejosobnější a nejspon-
tánnější písemnou zprávou od někoho, s kým máme
vztah důvěry a lásky. S kým se známe a jehož si vá-
žíme, a jemuž svěřujeme hnutí svého srdce. Sdílíme
s ním své starosti a radosti a víme, že nám příjemce
dopisu rozumí. Dopis je znamením osobního zájmu
a lásky. Nový zákon a vůbec celou Bibli můžeme číst
jako Boží dopis lásky k nám. Bůh nás miluje, On nás
zná zcela osobně, a proto k nám mluví formou dopisu.

- Ví, kdy jsme sklíčení a potřebujeme proto útěchu,
radu a povzbuzení.
- Ví, kde nám hrozí nebezpečí, a proto nám ukazu-
je cestu, posílá varování a nenápadně nás usměr-
ňuje.
- Ví, kdy nás tíží vina a hřích, a proto nám slibuje
zcela osobní odpuštění.
- Ví, že my lidé nevíme kudy kam, a proto nás smě-
ruje k věčnému cíli.
- Ví o naší ztracenosti, a proto nám nabízí věčný ži-
vot.

Jeho Slovo, které nám posílá, je vždy konkrétní, pří-
mé a míří k podstatě naší existence. Máme ho proto
číst s vroucím srdcem a s myslí připravenou k modlit-
bě. Kdo takto přistupuje k Bibli, zakusí bohaté pože-
hání, kdo ji ale čte kriticky a s výhradami, ten odejde
prázdný.

Boží prosba

Bůh, autor tohoto dopisu, nám ho posílá z jediného
důvodu: Chtěl by získat zpět člověka, který se od
něho pádem do hříchu vzdálil. Chtěl by, aby žádný
nešel do záhuby, a proto křížem na Golgatě nastar-
toval největší záchrannou akci ve světových dějinách.
Most do Otcova domu je postaven skrze Ježíše. Bůh

mezi námi hledá ty, kteří budou ukazovat cestu. Potřebuje svědky, kteří by ostatním řekli o tom, jak oni sami dosáhli záchrany. Potřebuje spolupracovníky, modlitebníky a přímluvce, kteří napomohou k objevení radosti. V tomto světě strachu a bezradnosti, rezignace a bezvýchodnosti potřebuje nositele naděje. Ve světě hněvu, sváru a války hledá šířitele své lásky. Hledá misionáře, kteří zvěstují evangelium ve svém nejbližším okolí, i takové, kteří jdou až do vzdálených končin země. Hledá učitele, pastýře a evangelisty. Hledá řečníky i ty, kteří vládnou perem. Krátce shrnuto: u Boha nejsou žádní nezaměstnaní; nikdo není nadbytečný!

Odesílatel dopisu čeká na naši odpověď

Jak jen sami netrpělivě čekáme na odpověď, když jsme poslali nějaký dopis. A co teprve Bůh! On nám prokázal svoji lásku nejen tím, že nám napsal dopis, nýbrž i tím, co pro nás udělal.

Výkupné za naše hříchy bylo nesmírně vysoké: **»... Pána Ježíše Krista, který sám sebe vydal za naše hříchy, aby nás vysvobodil«** (Galatským 1,4). Jsme vykoupeni **„převzácnou krví Kristovou“** (1. list Petrův 1,19). List Židům nás vede k vážnému zamyšlení: **»Jak bychom mohli uniknout, pohrdneme-li tak slavným spasením?«** (Židům 2,3). Bůh čeká na

naši osobní odpověď. Co na jeho nabídku spase-
ní řekneme? Můžeme Boha oslovit ve své modlit-
bě a říci mu, že jsme jeho dopis dostali. Chopit se
Boží ruky, kterou nám podává v Ježíši a vzývat jeho
jméno, ve kterém máme spasení (Římanům 10,13).
Vyjádřit formou díků a chvály, že jsme jeho Slovo
přijali. Pokud budeme nad jeho slovem trvale roz-
jímat (Jozue 1,8) a ve svém životě se podle něj řídit,
staneme se i my sami takovým dopisem, který bu-
dou číst ostatní:

***»Naším doporučujícím listem jste vy sami;
je napsán na našem srdci, všichni jej zna-
jí a mohou číst. Je přece zjevné, že vy jste
listem Kristovým, vzniklým z naší služby a
napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem
Boha živého, ne na kamenných deskách,
nýbrž na živých deskách lidských srdcí«
(2. Korintským 3,2-3).***

Ať se tedy náš »život, který se dá číst« stane Božím
dopisem, který na druhé působí jako pozvání.
Teprve tehdy, když Bibli čteme jako Boží dopis lás-
ky vůči nám, jsme s ním v úzkém spojení. Určitá
znalost je dobrá, ale láska je větší. O tomto spojení
mluví Ježíš u Jana 10,27-28: ***»Moje ovce slyší můj
hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný
život: nezhynou na věky a nikdo je z mé ruky nevy-
rve.«*** Kdo hlas dobrého pastýře slyšel, ví, že se nedá
napodobit. Kdo tohoto pastýře následuje, přešel ze
smrti do života; jeho údělem je věčný život.

Čeká se na nás!

Během svého života dostáváme mnoho různých
pozvání. Začíná to už u dětí pozváním k oslavě na-
rozenin. Jako dospělí jsme zváni na nejrůznější osla-
vy jako jsou narozeniny, jubilea, kolaudace, večírky
a svatby. Kromě toho se vyskytují i vzácné události,
kdy je již samotné pozvání velkou výsadou: státní

přijetí, udělení Nobelovy ceny, korunovace nějakého krále. O všech těchto slavnostních příležitostech můžeme říci:

- Trvají pouze krátkou dobu; často jen jediný den či dokonce pouhý jeden večer.
- Čím vyjimečnější taková slavnost je, tím větší význam pro nás pozvání má.
- Vždy je na nich jen omezený počet účastníků.

Bible mluví také o pozvání k jedné slavnosti. V protikladu ke všem ostatním svátkům a oslavám se ale jedná o věčný svátek. Hostitel je ten nejvyšší a největší, jaký vůbec může být: Je to Bůh sám. Bůh připravuje velkou svatební hostinu, svátek radosti. To je podstata nebe: věčná radost, věčné obecenství s Bohem, věčná přítomnost Ježíše. Nebe ale není nějaké uspořádání světa, politické shromáždění národů, nějaká státní forma organizovaná podle ekonomických hledisek nebo dokonce nějaký klášterní asketický život. To jsou všechno výsledky lidského uvažování. Bůh nám ale chce dát život v plnosti: zde na zemi v určitém náznaku, a potom v nebi v tak dokonalé a nepředstavitelné podobě, že to Pavel mohl vyjádřit jen takto: **»Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují«** (1. Korintským 2,9).

Povaha tohoto pozvání do nebe je obrazně popsána u Lukáše 14,16-24:

1. Kdo je pozván? U pozvaných nezná Bůh žádné výjimky. Nepředstavitelné na tomto poselství je to, že v Božích očích je každý hoden toho, aby k němu přišel. Bůh se neptá na původ, povolání, národnost, barvu kůže, stáří nebo úroveň vzdělání. Větší rozsah pozvaných už být nemůže.

2. Jak časté je to pozvání? Nezůstává jen u jednoho pozvání. Bůh se o to pokouší mnohokrát. V našem podobenství šlo o trojí pozvání. Zvláštní váha volání ke spasení spočívá ale na slově **dnes**: *»Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte své srdce«* (Židům 3,7-8).

3. Jak takové pozvání vypadá? To trojí pozvání u Lukáše 14 postupně nabývá na naléhavosti. Nejdříve je to: *»Pojďte, vše už je připraveno«* (verš 17), u druhého se to zesiluje na *»vyjdi rychle«* a *»přived'«* (verš 21), a u posledního je to *»přinut' je!«* (verš 23). V Novém zákoně je řecké slovo *»anagkazo«* použito devětkrát, a překládá se buď jako *»vybízet«* nebo jako *»nutit«*. Zde je ale za tím skryto něco víc než jen naléhavá prosba. Služebník nasazuje celou svoji osobnost, všechny prostředky přemlouvání, pravdy, lásky, dobroty, zdvořilosti, houževnatosti a vytrvalosti. Často je potřebné, aby se varování před peklem učinilo s velikým důrazem.

4. Jak velký je počet účastníků? Všichni pozvaní, kteří jsou uvedeni v daném podobenství, pozvání žel odmítli, a to nikoli z principiálních důvodů, nýbrž kvůli špatně nastaveným prioritám. Jakkoli je to smutné, verš 24 popisuje hořkou pravdu o těch, kteří se nedali pozvat: *»Neboť vám pravím: Nikdo z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí mé večeře.«* Byli povoláni, ale nepřišli. A tak se hostina uskuteční bez nich. Zůstávají navěky venku; toto věčné za-

tracení označuje Bible jako peklo. Boží pozvání dnes ještě platí pro každého z nás. Jak se rozhodnete? Stůl bude v každém případě plný. Bible mluví o plnosti počtu, tedy o čísle, které Bůh už zná. Jakmile je obsazeno poslední místo, žádné další pozvání už nebude. U Jeremiáše 8,20 je to znázorněno obrazem žně: **»Minula žeň, skončilo léto, a spása nikde.«**

5. Proč jsme pozváni? Důvod, proč nás Bůh zve, nalezneme velice rychle, neboť v 1. listu Janově 4,16 čteme: **»Bůh je láska.«** Jeho podstatou je láska, a jeho láska je také zdrojem vší lásky, kterou máme i my lidé. U Jeremiáše 31,3 nás Bůh oslovuje takto: **»Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.«** Dále nám Bůh říká přímo proklamativním způsobem: **»Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nechci, aby svévolník zemřel, ale aby se odvrátil od své cesty a byl živ.«** (Ezechiel 33,11).

6. Jak se pozvání přijímá? Pro vstupenku do nebe musíme k Ježíši, neboť **»Jeho ustanovil Bůh... pro ty, kdo věří«** (Římanům 3,25a), a bez něho nikdo nepřichází k Otci (Jan 14,6). On odpouští všechny hříchy, a on očišťuje od všech nepravostí, pokud mu je v upřímnosti srdce vyznáme (1. list Janův 1,9). Pozvání přijímáme cestou modlitby, ve které svůj ži-

vot se všemi hříchy a přestupky odevzdáme Ježíši:
»Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi« (Jan 1,12).

Tím je nám darován čistý svatební oděv a jen v něm můžeme vstoupit do nebe (Matouš 22,11; Zjevení 3,4; 7,9; 7,14 a 19,8). Boží láska je vždy univerzální. U Boha není žádné stranictví, žádné předsudky a žádná láska na základě nějakých sympatií. On by chtěl ve své lásce přijmout každého. Její šíře je sice nepředstavitelně velká, avšak přesto má své omezení, které Bible nezamlčuje: Kdo pozvání odmítne, kdo se Pánu Ježíši nevydá, ten zůstává na věky ztracen. Znamá holandská autorka vysoce ceněných křesťanských knih, Corrie ten Boom (1892-1983), to vyjádřila (v publikaci: »On osvobozuje zajaté«) velice výstižně:

*»Všichni můžeme přijít do nebe
bez zdraví,
bez bohatství,
bez slávy,
bez učenosti,
bez vzdělání,
bez krásy,
bez radosti,
bez 10 000 jiných věcí,
ale nikdy nemůžeme přijít do nebe
bez Ježíše Krista.«*

Pokud jste při čtení tohoto letáku poznali, že Ježíš je jedinou cestou k Vaší záchraně a chcete Ho od této chvíle z celého srdce následovat, potom to můžete závazně udělat např. formou následující modlitby:

»Pane Ježíši, dnes jsem se dozvěděl, že se do nebe mohu dostat jen skrze Tebe. Chtěl bych být jednou v nebi u Tebe. Zachraň mne proto před peklem, kam bych za své hříchy vlastně patřil. Protože mne tak moc miluješ, zemřel jsi za mne na kříži a zaplatil

jsi tam trest za moje hříchy. Ty vidíš všechnu moji vinu – už od mého dětství. Znáš každý můj hřích, všechno, čeho jsem si teď vědom, ale také všechno, co jsem už dávno zapomněl. Ty znáš každé hnutí mého srdce. Před Tebou jsem jako otevřená kniha. Takový, jaký jsem, nemohu k Tobě do nebe přijít, neboť jsem až doposud žil bez Tebe. Prosím Tě, odpusť mi moje hříchy, kterých ze srdce lituji. Přijď teď do mého života a obnov ho. Pomoz mi, abych odložil všechno, co před Tebou není správné a daruj mi nové způsoby chování a jednání, které budou pod Tvým požehnáním. Otevři mi přístup ke Tvému Slovu, Bibli. Pomoz mi, abych rozuměl, co mi chceš říci a dej mi poslušné srdce, abych dělal to, co se Ti líbí. Buď od této chvíle mým PÁNEM. Chci Tě následovat, ukaž mi cestu, po které mám jít ve všech oblastech mého života. Děkuji Ti, že jsi mne vyslyšel, že teď mohu být Tvým dítětem, které jednou bude u Tebe v nebi. Amen.«

Emeritní ředitel a profesor
Dr.-Ing. Werner Gitt

Název originálu: Die größte Einladung
Webová stránka autora: wernergitt.com
Překlad z němčiny: Josef Potoček, Vladimír Kšíkal

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
info@bruderhand.de | bruderhand.de

Nr. 128-2 – Tschechisch/Czech – 4th edition 2023